Dimensiunea unei capodopere

On Iulie 13, 2016

Debarasează-te de acel status quo care nu mai funcționează și nu mai este acceptabil la nivel de manifestare a importanței personale, contribuind la dinamizarea unui peisaj existențial nou prin sublimul pe care-l conține.

Pentru prima oară avântul nemăsurat spre recunoașterea mult așteptată se alinia în sprijinul gândurilor triumfătoare, într-un delir de superioritate, într-o frenezie dictată de fluxul ideilor mele necenzurate, în cadrul decisivului meci, cât o finală, dintre tendința de a îmbrățișa frumosul, bunul gust, și produsul diagonalelor care puteau dinamiza un peisaj existențial nou prin sublimul pe care-l conținea.

Pentru simplul motiv că totul se învârtea în jurul aspirațiilor mele de creativitate literară, trebuia să mă simt mai important ca oricând, cu speranțele încărcate la maxim, suplinind nevoia furtunoasă de libertate interioară ce-mi asalta fortăreața vechilor inhibiții. În chinuitoarea luptă pentru superioritate, primul elan al unei porniri spre fapta măreață, respectul meu pentru măiestria creației, senzația de „foame continuă" provocată de pasiunea pentru determinarea unor idei noi, se conforma tendinței de a mă arăta într-o lumină potrivită, foarte intensă.

Al meu status quo era strâns legat de darul de a pluti într-un vag stilistic, într-o aventură unică a descoperirii de sine într-o realitate care nu trebuie neapărat să fie credibilă pentru a mă determina să conștientizez lucruri ce nu pot fi înțelese altfel decât printr-o ușoară desprindere de realitate. Din nou, în prim planul gândurilor mele intervenea facultatea creatoare de a da sens unei hiper-realități, deși pare un fel de clonare anticipată de fantezie des întâlnită la Borges, când omul încearcă să fie o repetare a aceleiași povești într-o altă experiență de viață, cu totul superioară.

Leadership: Ai conștiința unei anumite superiorități față de o creație care își conduce personajul prin transformările unei lumi fără granițe, în sensul că te poți folosi de repetarea proiecției sinelui în noi ipostaze?

Dominat de simțământul puterii nemăsurate, simțeam tot mai pregnant că pot să realizez orice peste puterile mele, dincolo de orice așteptări. Substanța puterii spiritului meu productiv, confirmând importanța personală și expresia unei compatibilități stranii cu starea sufletească a unor personaje obișnuite cu notorietatea, făcea reacție în sfârșit cu soluția amestecului dintre evenimentele trăite în vis, citite sau auzite.

Dacă aș fi fost un artist înzestrat cu capacitatea de a maximiza efectele pozitive ale picturilor, și nu doar un artist al condeiului având un ecou direct asupra funcționării lumii, probabil m-aș fi grăbit să realizez o combinație strălucită între „Gioconda" și „The Persistence of Memory", devenind eu însumi o combinație între Leonardo da Vinci și Salvador Dali. Astfel, deveneam personajul unic al unei călătorii în lumea artei, al cărei superiorități consta în a profita de lecțiile experienței de viață ale altor artiști în vederea realizării unei imagini unice despre mine însumi care domina prin greutatea aspirațiilor de a fi mai mult decât ceea ce sunt, de a fi un creator al eternității, într-un univers pur vizual.

Nu se poate găsi o explicație plauzibilă la acest fenomen care cuprinde tumultuos omul, orientându-l lăuntric spre dincolo de orice limite, la nivelul superior al ocaziei de a se răzvrăti într-o manieră formidabilă, cu o energie debordantă, împotriva acelui Status Quo care presupune inacțiunea, indiferența, reticența, izolarea.

Ochii lui rămân dintr-o dată pironiți undeva departe, într-un punct imaginar situat deasupra oricăror alte interese, oricăror preferințe pentru anumite domenii de activitate, oricărui ansamblu de lucruri care îi displac, subordonându-se total tendințelor mașinale ale psihicului de a crea condiții propice unui nou început de capodoperă. Proiecția sinelui meu în ipostaza legată de condiția, modul de viață și de lucru al artistului, repetată prin intermediul relației spirit-materie, idee-realitate, putea fi folosită ca material motivațional pentru producerea unei forme de rememorare a istoriei.

Leadership: Orientezi personajul pe care vrei să-l interpretezi în direcția unui parcurs care nu se mai rotește în cerc, ci merge drept înainte?

Robert Macaire este personajul imaginar inventat de Honoré Daumier, servindu-i artistului drept prototip în satira sa îndreptată împotriva burgheziei, a suficienței pretențioase, a lipsei de educație, a semidoctismului. În cultura franceză el reprezintă un personaj negativ arhetipal.

Dar acest personaj a fost, mai întâi de toate, creația unui mare comedian, Frédérick Lemaître, care la rândul său și-a construit personajul după un tip ciudat, un vagabond întâlnit întâmplător, transformându-l în timpul spectacolelor sale într-un om de încredere bine pus la punct. *"El avea frumusețea unui zeu, impertinența unui Diogene, eleganța unui rafinat, seninătatea unui copil și devora pâinea uscată cu grația majestoasă a lui Appolo mâncând ambrozie"* scria Théodore Faullain de Banville în ale sale „Souvenirs".

Există numai un singur fel de a înțelege bine oamenii, dincolo de ceea ce sunt capabili să înfăptuiască, cumva prin ei înșiși niște caractere care domină lumea prin înălțimea propriilor idealuri și așteptări, între provocările sufletești și deschiderea la nou. Anume de a nu ne grăbi să-i judecăm decât prin prisma modelului de prototip pe care, aflați în plină imaginație, îl construiesc în zborul lor spre orizonturi îndepărtate.

A orienta personajul pe care vrei să-l interpretezi în direcția unui parcurs care nu se mai rotește în cerc, ci merge drept înainte, înseamnă să te debarasezi de acel status quo care nu funcționează și nu este acceptabil. Înseamnă să te debarasezi de vechea ta conștiință, de valorile și de presupunerile care o alimentează, contribuind la dinamizarea unui peisaj existențial nou prin sublimul pe care-l conține.

Toate teoriile despre om, în care leadershipul se manifestă ca factor de evaluare a elementelor particulare ale reprezentării atitudinii lui în diverse situații, sunt de această dată în impas. Pare să fie o criză a fundamentelor pe care se sprijină ordinea și cauzele de traversare a unei porțiuni dificile de transformare personală, în chinuitoarea luptă pentru superioritate. Fiindcă omul nu mai este același instrument de confruntare cu limitele și prejudecățile lumii, ci devine un instrument de confruntare cu propriile răspunsuri la diverse revelații.

Leadership: Creația ta se adresează unui univers subiectiv organizat după chipul și asemănarea unui personaj care locuiește în gândurile și în ființa ta, dar care stă sub semnul unei realități care transcende planul manifestării imediate?

Așadar, atunci când ne raportăm la dimensiunea creației, subordonată mai întâi unei ample desfășurări de elemente de conexiune cu parcursul individual al omului, atenția noastră ar trebui să fie îndreptată spre un personaj uitat de lume, dar dominat de simțământul puterii nemăsurate, plin de senzația de „foame continuă" provocată de pasiunea lui pentru determinarea unor idei noi, influențat de tendința de a se arăta într-o lumină potrivită, tot mai intensă.

Atunci când simți tot mai pregnant că poți să realizezi orice peste puterile tale, dincolo de

orice așteptări, abia atunci substanța puterii spiritului tău productiv face reacție cu soluția amestecului dintre evenimentele trăite în vis, citite sau auzite. Simți că faci parte din lumea unui personaj mai puțin obișnuit, din care se îngheagă personalitatea ta, menit să schimbe regulile jocului în artă prin intermediul aprecierii subiective asupra unei realități care se lasă traversată de experiența unei revelații de mare intensitate emoțională, din însăși vecinătatea ideii de "sens al vieții".

Ca să ajungi altcineva, suplinind nevoia furtunoasă de libertate interioară ce-ți asaltează fortăreața vechilor inhibiții, trebuie să devii creația propriei tale capodopere, trebuie să fii favorizat de existența unei anumite predispoziții de tip „must have" - aceea de a acționa stimulii de ridicare a nivelului de importanță personală, urmând să-ți reconfigurezi tipologia structurii determinative alături de care subiectivitatea operează asupra evenimentelor cu impact major.

Oamenii de creație sunt, de cele mai multe ori, personajele uitate de lume care într-un colț al vieții, în întunericul singurătății, și-au dezvoltat simțul deplinătății până la dimensiunea unei Capodopere. Numai ei dețin mijloacele artei transformării totale - a lor, în altcineva.

Leadershipul este puterea de a deveni creația propriei tale capodopere, cu mențiunea că realitatea pe care o trăiești prin tehnica povestirii vieții trebuie abordată ca o cale de a experimenta ipostaze diferite ale propriei persoane într-o lume a fabulosului, a abundenței de imagini, a ideilor și a conștiinței care transcende hotarele timpului.

Dimensiunea unei capodopere cuprinde suma tuturor încercărilor de a te regăsi într-un altcineva mai presus de tine, într-un delir de superioritate, într-o frenezie dictată de fluxul ideilor necenzurate, în cadrul decisivului meci, cât o finală, dintre tendința de a îmbrățișa frumosul, bunul gust, și produsul diagonalelor care pot dinamiza un peisaj existențial nou prin sublimul pe care-l conține.

Source: https://neculaifantanaru.com/dimensiunea-unei-capodopere.html